

Nu ik terug kijk vooral naar de begin periode van mijn bipolaire stoornis merk ik, nu we 42 jaar verder zijn dat er nog steeds heel weinig openheid over psychosen is. Veel cliënten die psychosen moeten doorstaan, zwijgen er het liefst over omdat ze denken dat zij alleen dit alles hebben en dat enkel zij gek zijn. Maar het tegendeel is waar. Ik zie het zo. Als je psychotisch bent is je lichaam geestelijk totaal van streek en in je geest voltrekt zich een drama dat er voor je vecht om er voor te zorgen dat je kunt overleven. Door al mijn ervaringen denk ik dat psychosen er voor zorgen dat je geest zich kan ontladen en zo ontstaat er een situatie dat je mogelijk niet krankzinnig word.

Ooit lag ik bij een opname vele maanden gesepareerd en moest ik de ene na de andere psychose gedwongen ondergaan. Ik besepte niet wat er zich in mijn hoofd afspeelde. Ik herkende zelfs mijn eigen echtgenote niet, die maar 5 tot 10 minuten per dag bij me mocht. Ook viel ik in die periode 30 kilo aan gewicht af. Na zeven maanden moest ik zelfs opnieuw lopen leren omdat ik dat niet eens meer kon. Jaren later vertelde mijn psychiater dat hij met zijn handen in het haar had gezeten om mijn toestand onder controle te krijgen. Ook omdat hij verkeerde medicatie had toegediend. Bij deze psychiater zijn we 21 jaar lang gebleven. Altijd was hij er voor ons en als ik onverwachts moest worden opgenomen maakte hij altijd plek al kwam ik de eerste tijd op de badkamer te liggen. Van hem mocht ik in psychotische toestand zelf met mijn auto van ons huis naar de kliniek rijden en dat is altijd goed gegaan.

Huub Hendriks Voorlichter Plusminus.